291.

793?—804

Alcvinus archiepiscopum quendam Anglicum in praedicandi studio confirmat; Anglorum superstitionem et coniurationes reprehendit. 793?—804.

Codd. A 1 fol. 130'-131', A 1* p. 154-155 nr. 109 a. Ed. J 220.

BENEDICTO PATRI ILL. ARCHIEPISCOPO 1 ALCHVINUS DIACONUS SALUTEM.

Direxi hunc fratrem nostrum, vestrae pietati optime notum, ad agnoscendum vestrae prosperitatis desiderabile nobis nuntium, quod semper leto animo audiam. Quia valde necessarium est habitatoribus Brittanniae talem habere praedicatorem, sicut vos haut dubium scio et opto esse in Domino. Quapropter vestra verba Dei in praedicando diligentia non taceat, sed aperiat os suum in eo qui ait: 'Aperi os Ps. 80, 11. tuum et ego adimplebo illud'. Ammone consacerdotes tuos et laboris tui cooperatores de discendo et praedicando fidem catholicamc, sine qua, sicut beatus apostolus ait, Hebr. 11, 6. 'inpossibile est Deo placere'. Inpossibile est quod omnino fieri non poterit. Fundamentum est salutis nostrae et initium redemptionis fides apostolica; et relegionis nostrae summa felicitas, si ea dilectionis operibus exaltabitur. Habes enim plurimorum libros patrum, in quibus vestrae auctoritatis sanctitatem optime eruditam esse novi.

Nec ullatenus sinas novas sectas introducere in relegionem cristianam , quae purissime tradita est a beato Augustino et caeteris doctoribus Brittanniae. Quicquid illi docuerunt, doceatur, et quicquid illi non docuerunt, habeatur quasi alienum.

Ligaturas vero, quas plurimi homines illis in partibus habere solent et sancta quaeque in collo portare, non in corde desiderant; et cum illis Dei verbis sanctissimis vel reliquiis sanctorum vadunt ad inmunditias suas vel etiam uxoribus debitum solvunt; quod magis est peccatum quam premium, magisque maledictio quam benedictio. Lege in libris de doctrina cristiana, quid exinde sanctus Augustinus dicat, et in eius pio capitulo CCLXXV. Ubi talia diabolicae convenientie pacta esse pronuntiat et multum cristianis vitanda esse testatur 2.

Sed et conventus singulares, quos solent habere et nominant coniurationes, omnino Deo non placere certissimum est nec religioni cristianaeⁿ convenire. Nec umquam audivimus sanctos doctores talia tradidisse vel fecisse. Pura fides absque ulla inmissione malarum consuetudinum debet esse in populo christiano. Quam tua, pater sancte^o, sanctissima sollicitudo, sicut optime didicit, optime docere studeat; ut totus Brittanniae populus de luce, quam tibi Christus perdonavit, illuminatus, per semitas vitae vias ambulare lucentes agnoscat et ad patriam sempiternae lucis pervenire mereatur^p.

Vestrae beatitudinis auctoritatem divina exaltare gratia et perpetua custodire pro-35 speritate dignetur, sanctissime domine.

b) quiapropter corr. manus recens in quapropter in A 1. 291. a) Lemma: Epistola Albini A 1. c) fide catholica A 1, A 1*. d) eruditum A 1*. e) introduci A 1*. f) christianae corr. in christianam k) magis quod A 1; magis A 1*. h) quae A 1*. g) Agustino A 1. i) om. A 1*. manus recens. n) religione cristiana corr. manus recens in religioni m) dicat Lib. 2 c. 23 A 1*. 1) Agustinus A 1. p) mereamur A 1; corr. in mereatur manus recens. 40 cristianae A 1. o) sanctae A 1.

¹⁾ Aethelhardo fortasse Cantuariensi. Adiungo hanc epistolam alii, in qua Alcvinus easdem superstitiones populi Britannici reprehendit.

2) Augustini De doctrina christiana l. II c. 23 § 36 (Opp. III, 1, 33): Omnes igitur artes huiusmodi vel nugatoriae vel noxiae superstitionis ex quadam pestifera societate hominum et daemonum quasi pacta quaedam infidelis et dolosae amicitiae constituta penitus sunt repudianda et fugienda christiano.